

A felperesek a következő döntés meghozatalát kérik a Bíróságtól:

- Teljes egészében nyilvánítsa semmisnek a Bizottság megtámadott határozatát; vagy

amennyiben e kérelmüknek nem ad helyt, másodlagosan kérik, hogy

- nyilvánítsa semmisnek a megtámadott határozatot valamennyi közösségi jelentőségű osztrák természeti terület tekintetében (AT kód a megtámadott határozat I. mellékletében); vagy

amennyiben e kérelmüknek nem ad helyt, másodlagosan kérik, hogy

- a) nyilvánítsa semmisnek a Bizottság megtámadott határozatát az AT 2102000 „Nockberge” terület bejegyzése tekintetében és
- b) nyilvánítsa semmisnek a Bizottság megtámadott határozatát az AT 2119000 „Gut Walterskirchen” terület bejegyzése tekintetében; vagy

amennyiben e kérelmüknek nem ad helyt, másodlagosan kérik, hogy

- nyilvánítsa semmisnek bizonyos területek - amelyek az élőhely és a fajok tekintetében olyan közösségi jelentőségű természeti területnek minősülnek, amelyek reprezentativitási fokuk és jelentőségük átfogó értékelése alapján, a tagállamok által biztosított szabványos adatoknak megfelelően a B, C és D (vagy másodlagos kérelemként, amelyek a C és a D, vagy harmadlagos kérelemként, amelyek a D) csoportba tartoznak - bejegyzését a megtámadott határozat I. mellékletébe,
- a) valamennyi a megtámadott határozatban (tehát az I. mellékletben) szereplő természeti terület tekintetében, vagy
- b) valamennyi osztrák természeti terület (AT kód az I. mellékletben), vagy
- c) kizárólag az AT 2102000 „Nockberge” és az AT 2119000 „Gut Walterskirchen” területek tekintetében;
- valamennyi esetben kötelezze a Bizottságot, hogy a felperesek képviselője részére fizesse meg az eljárás költségeit.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Keresetükben a felperesek megtámadták a 92/43/EGK tanácsi irányelv értelmében az alpesi biogeográfiai régióra vonatkozó közösségi jelentőségű területek jegyzékének elfogadásáról szóló, 2003. december 22-i tanácsi határozatot⁽¹⁾. A felperesek mezőgazdasági és erdőgazdasági termelők, akik saját ingatlanukon – amely a megtámadott határozat értelmében „közösségi jelentőségű területen” helyezkedik el - mezőgazdasági és erdőgazdálkodási tevékenységet folytatnak, ideértve a másodlagos tevékenységeket is. A felperesek állítása szerint a határozatnak köszönhetően közösségi jogi normák címzettjeivé

váltak. A határozat az esetleges társadalmi kötelezettségeket messze meghaladóan automatikusan korlátozza a felperesek tulajdonjogát, – amelyet a közösségi jogi alkotmányos hagyományoknak megfelelően védelemben kell részesíteni – anélkül, hogy érdekeiket mérlegelné, eltérési lehetőséget biztosítana, vagy őket megfelelően kártalanítaná (vagy bármilyen kártalanítási rendelkezést tartalmazna), és ezzel a 230. cikk (2) bekezdése értelmében megsérti a Szerződést, ezért semmissé kell nyilvánítani.

A felperesek állítása szerint a megtámadott határozat magával az elfogadása alapjául szolgáló irányelvvel⁽²⁾ is ellentétes. A szükséges pénzügyi hozzájárulás meghatározásához szükséges szempontok nem megfelelően kerültek megállapításra és a védett területek hálózatának egységessége - amelyet az irányelv előír - nem biztosítható.

Emellett a felperesek állítása szerint a Bizottság a megtámadott határozatban nem állapította meg kifejezetten és egyértelműen, hogy az általa „közösségi jelentőségűnek minősített” területek milyen fajok és élőhelyek tekintetében rendelkeznek ténylegesen közösségi jelentőséggel. Végül a felperesek azt állítják, hogy az őket érintő védett területek tekintetében a Bizottság valótlan tényekre alapozta határozatát. Ezáltal bizonyos fajok és élőhelyek tekintetében a területeket tévesen minősítették közösségi jelentőségű területekké, amely okból szintén semmissé kell nyilvánítani a megtámadott határozatot.

⁽¹⁾ HL 2004. L 14., 21. o.

⁽²⁾ A Tanács 1992. május 21-i 92/93/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 7. o.)

Az Adviesbureau Ehcon B.V. által 2004. április 8-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-140/04. sz. ügy)

(2004/C 146/10)

(Az eljárás nyelve: holland)

Az Adviesbureau Ehcon B.V., lakóhely: Reeuwijk (Hollandia), képviseli M. A. Goedkoop, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- kötelezze az Európai Bizottságot 158.400 euró összegű kártérítés, valamint a teljes összeg kifizetése napjáig járó törvényes kamatok megfizetésére, mivel a felperest kár érte annak következtében, hogy a szerződést nem neki ítélték oda;

- kötelezze az Európai Bizottságot a felperes jövedelem-kiesése címén 60.000 euró összegű kártérítés, valamint a teljes összeg kifizetése napjáig járó törvényes kamatok megfizetésére, mivel a felperes, akinek ajánlatát elutasították, nem tudta hasznosítani és fejleszteni know-how-ját;
- kötelezze az Európai Bizottságot a felperest ért közvetett kár megtérítésére, mivel a felperes nem tehet ajánlatot az elutasítását követően kiírt ajánlati felhívásra. A közvetett kár egy következő szerződés odaítélésének csekély valószínűségéből ered, és ennek összege a szerződésből származó nettó jövedelmek 10 %-a, vagyis 25.000 euró;
- másodlagosan kötelezze az Európai Bizottságot 26.400 euró összegű kártérítés, valamint a teljes összeg kifizetése napjáig járó törvényes kamatok megfizetésére a felperest ért azon kár miatt, amely a versenytárgyalás megnyerésének esélye elvesztéséből keletkezett;
- kötelezze az Európai Bizottságot arra, hogy térítse meg a felperes azon költségeit, amelyek az ajánlatának megtételével kapcsolatosan merültek fel, mégpedig 10.000 euró összegben, a teljes összeg kifizetése napjáig járó törvényes kamatok összegével növelve;
- kötelezze az Európai Bizottságot arra, hogy térítse meg a felperes azon költségeit, amelyek a bizonyítékok összegyűjtése és az ügy európai ombudsman elé vitele kapcsán merültek fel, mégpedig 40.000 euró összegben, a teljes összeg kifizetése napjáig járó törvényes kamatok összegével növelve;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

1996 szeptemberében a felperes a Bizottság által az ivóvizekre vonatkozó irányelvvvel kapcsolatos szolgáltatásokra kiírt nyilvános ajánlati felhívásra jelentkezett⁽¹⁾. A felperes ajánlatát elutasították.

A felperes szerint a Bizottság megsértette a közbeszerzésekre vonatkozóan előírt átláthatóság követelményét. A felperes jelzi továbbá, hogy az általa benyújtott panasz elbírálásakor az európai ombudsman hasonló következtetésre jutott.

A felperes állítja továbbá, hogy a Bizottság megsértette a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 3. cikkét. A felperes szerint a Bizottság az egyes ajánlattevőket nem részesítette egyenlő bánásmódban, megsértette ezzel a megfelelő ügyintézés elvét.

A felperes állítása szerint a Bizottság megsértette a 92/50/EGK irányelv 12. cikk (1) bekezdését, mert ajánlata elutasításának okait nem közölte vele az erre irányuló írásbeli kérelme kézhezvételétől számított tizenöt napon belül.

A felperes azt is állítja, hogy ha a Bizottság a megfelelő ügyintézés szabályai szerint járt volna el, akkor eljuthatott volna az odaítélési szakba. Ebben az esetben pedig neki ítélték volna oda a szerződést.

Emellett a felperes állítása szerint a 92/50/EGK irányelv 16. cikke és a 17. cikk (2) bekezdése értelmében a Bizottság köteles lett volna értesítést küldeni az odaítélési eljárás eredményéről az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványai Hivatalának, mégpedig legkésőbb a szerződés odaítélésétől számított 48 napon belül.

Végezetül a felperes állítja, hogy a Bizottság megpróbálta őt megfélemlíteni.

⁽¹⁾ Nyilvános ajánlati felhívás – XI.D.1 (HL C 232., 1996. 35. o.)

⁽²⁾ A Tanács 1992. június 18-i 92/50/EGK irányelve a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról.

A Lapin Liitto (Lappföldi Regionális Tanács) és Enontekiö, Inari, Utsjoki önkormányzatai, és Unto Autto úr, rénszarvastenyésztő által 2004. április 9-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-141/04. sz. ügy)

(2004/C 146/11)

(Az eljárás nyelve: finn)

A Lapin Liitto (Lappföldi Regionális Tanács) és Enontekiö, Inari, Utsjoki önkormányzatai, és Unto Autto úr, rénszarvastenyésztő, képviseli Kari Marttinen asszony és Pertti Eilavaara professzor úr, 2004. április 9-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek a következő döntés meghozatalát kérik a Bíróságtól:

- Nyilvánítsa semmisnek a bizottsági határozatot és törölje abból a finn régiókra vonatkozó információkat, mivel ezek benyújtásának módja jogellenes volt.